

РЕШЕНИЕ
№3586/2011 г.
София, 10.01.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 07.12.2011 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа по същество жалба с рег. №3586/19.08.2011г., подадена от В.И.Н. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Г-жа В.И.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи следните правни доводи:

В жалбата се излагат твърдения за извършено от страна на „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД неправомерно и незаконосъобразно обработване на свързаните с г-жа В.И.Н. лични данни. Жалбоподателката обяснява, че през месец април 2011 г. получава известие от „М.” ЕАД за формирано парично задължение към мобилния оператор в размер на 1836.32 лв. На 22.06.2011 г. получава писмо от „К.Б.” ЕООД, което представлява извънсъдебна покана за изпълнение на парично задължение в размер на 2023.02 лв. Г-жа В.И.Н. заявява, че е изпратила молба до „М.” ЕАД и е пожелала детайлна разпечатка за проведените телефонни разговори. Жалбоподателката подчертава, че неправомерно ѝ се вменяват парични задължения за мобилни услуги, които не е използвала и счита че вероятно се касае за техническа грешка при начисляване на паричното задължение. В тази връзка г-жа В.И.Н. обобщава, че е обезпокоявана от служители на „К.Б.” ЕООД – като допълва, че С.В.Н., нейна дъщеря, е позвънявала на телефон от мрежата на „М.” ЕАД с цел участие в смс игра. В жалбата се оспорва размера на дължимите суми. Жалбоподателката счита, че личните ѝ данни се обработват без нейното съгласие – неправомерно и нецелесъобразно.

В условията на принципа на служебното начало и във връзка с изясняване на обстоятелствата относно изложените в жалбата твърдения е извършена служебна справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, който се поддържа от Комисията. Установено е, че „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД са изпълнили задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД и са вписани като администратори на лични данни. Мобилният оператор е регистриран с идентификационен номер 50151 – като дружеството е заявило, че поддържа четири броя регистри. „К.Б.” ЕООД е регистрирано с идентификационен номер 50075, като е заявило, че поддържа два броя регистри.

С оглед изясняване на обстоятелствата от значение за разкриване на фактическата обстановка са изпратени уведомителни писма с изх. № 3586/11/31.08.2011г. на Председателя на КЗЛД, с които са изискани становища и доказателства от горепосочените дружества.

В становището си с вх. № 3586/11/08.09.2011 г. „К.Б.” ЕООД обяснява, че на 20.05.2003 г. е сключен договор с „М.” ЕАД, съгласно който дружеството е оправомощено да събира извънсъдебно незаплатените просрочени парични задължения от абонати на мобилния оператор. В тази връзка обработващият лични данни изпраща на жалбоподателката писмена покана за доброволно плащане на дължимото парично възнаграждение. В становището се излагат твърдения, че на 14.04.2011 г. г-жа В.И.Н. се е свързала със служителите на дружеството и не е оспорила изискуемата сума. „К.Б.” ЕООД е предложило план за разсрочено изплащане на паричното задължение, с който жалбоподателката се е съгласила. Поради неизпълнение на поетите от г-жа Н. обещания на, 22.06.2011 г. същата е приканена доброволно да плати дължимото, съгласно потребените от нея мобилни услуги.

Към становището на „К.Б.” ЕООД са приложени заверено копие от поканата за доброволно изпълнение, както и заверено копие от действащия договор, сключен на 20.05.2003 г. между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД, ведно с копие на анексите към него.

На 13.09.2011 г. в деловодството на Комисията е депозирано писмено становище на „М.” ЕАД по съществото на материалноправния спор. Администраторът на лични данни заявява, че г-жа В.И.Н. е в облигационноправни правоотношения с мобилния оператор, като същата е сключила договор за мобилни услуги с дружеството №Н1200179/30.09.2009г. и чието действие е продължено за срок до 30.09.2011 г. В становището се допълва, че в съдържанието на договора е изрично уговорено между страните, че в случай на неизпълнение и незаплащане на дължимата месечна сума за потребление на мобилни услуги, то личните данни на задълженото лице ще бъдат предоставяни на трети лица с цел удовлетворяване на претенцията на мобилния оператор. „М.” ЕАД подчертава, че г-жа В.И.Н. е дала изрично своето съгласие да бъдат съхранявани, обработвани и предоставяни на трети лица, свързаните с нея лични данни с цел събиране на възникнали по договора вземания. В становището се обобщава, че мобилният оператор е в действащи облигационноправни правоотношения с „К.Б.” ЕООД – като на 20.05.2003 г. между „М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД е сключен договор, по силата на който последното дружество е оправомощено да събира паричните вземания, произтичащи от неизплатени суми по сключени договори с потребителите. Допълва се още, че г-жа В.И.Н. в качеството си на длъжник е уведомена за дължимото от нея парично задължение. Администраторът на лични данни предоставя свързаните с жалбоподателката лични данни на „К.Б.” ЕООД във връзка с удовлетворяване на претенцията си и събиране на вземането си.

Към писменото становище на „М.” ЕАД е приложено заверено копие от пълномощно, заверено копие от договор № Н1200179/30.09.2009 г., 2 броя копия от фактури, както и справка от системата за обслужване на клиенти за дължимите суми на мобилния оператор.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалба с вх. № 3586, депозирана в деловодството на КЗЛД на 19.08.2011 г. е процесуално допустима. Съображенията за това са следните:

В условията на принципа на служебно начало, КЗЛД съблюдава предписанията на чл. 27, ал. 2 от АПК при анализа на предпоставките по отношение на допустимостта на предявените пред административния орган искания. Законодателят обвързва преценката

на допустимостта на искането с наличието на посочените в текста изисквания. Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Това изискване е абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. С акта на подаване на процесната жалба, г-жа В.И.Н. индивидуализира страните в производството пред административния орган и определя процесуалното им качество. „М.“ ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, а „К.Б.“ ЕООД е обработващ лични данни и като такива следва да обработват личните данни на гражданите, предоставени им във връзка с осъществяваната от последните дейност, в съблюдаване на изискванията на чл. 2, ал. 2 от същия закон.

По смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД и видно от приложените към административната преписка доказателства е налице обработване на личните данни на жалбоподателката. В жалбата, с която е сезирана Комисията е обобщено, че г-жа В.И.Н. е информирана за наличието на дължимото парично задължение през месец април 2011 г. Въз основа на гореизложеното следва да се направи обоснован извод, че жалбата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

Жалбата съдържа всички законово изискуеми реквизити, определени в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), като същата е подадена от надлежна страна. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7, във вр. с чл. 38 от ЗЗЛД, административният орган разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът посочва като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон. Въз основа на гореизложеното следва, че компетентен орган да разгледа и да се произнесе с решение по съществуващия на правния спор е КЗЛД.

Г-жа В.И.Н., в качеството си на жалбоподател има правен интерес да сезира държавния орган, тъй като предприема действия насочени срещу неправомерното обработване на личните ѝ данни от страна на „М.“ ЕАД и „К.Б.“ ЕООД.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

В условията на принципа на служебното начало и с оглед изясняване на обективната истина, КЗЛД съблюдава предписанията на чл. 35 от АПК при анализа относно основателността на предявените пред административния орган жалби и постановява решение след изясняване в пълнота на фактите и обстоятелствата от значение за решаване на случая. „М.“ ЕАД е администратор на лични данни и като такъв следва да обработва личните данни на гражданите, предоставени му във връзка с осъществяваната от него дейност, в съблюдаване на изискванията на чл. 2, ал. 2 от същия закон. Жалбоподателката търси защита и съдействие от КЗЛД за нарушаването на правата ѝ по отношение на обработването на личните ѝ данни в съответствие с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични

данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от същия закон личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

От приобщените към административната преписка писмени доказателства и от становището на „М.“ ЕАД е видно, че дружеството обработва личните данни на г-жа В.И.Н. „К.Б.“ ЕООД е обработващ лични данни, като дружеството е придобило това субективно право след като е изрично овластено от мобилния оператор по силата на договор за събиране на просрочени вземания от 20.05.2003 г. Жалбоподателката се намира в действащи облигационноправни взаимоотношения с „М.“ ЕАД. Сключеният договор за предоставяне на мобилни услуги № Н1200179/30.09.2009 г. представлява правопораждащ юридически факт от категорията на юридическите действия, с които се целят определени от страните субективни права и задължения. В съдържанието на договора са уговорени правните последици, които потребителите на мобилни услуги желаят да бъдат породени. Г-жа В.И.Н. е клиент на мобилния оператор и като такъв използва предоставяните ѝ от дружеството мобилни услуги. При наличие на изискуемо парично вземане, въпреки че не се дължи изрично покана за доброволно изпълнение – „М.“ ЕАД предприема правни действия с цел извънсъдебно удовлетворяване на претенциите си. Възникването на паричното задължение е правопораждащият юридически факт, който е основание за извънсъдебното поканване на длъжника да плати доброволно дължимото.

В чл. 4 от ЗЗЛД, законодателят е посочил изчерпателно условията, при наличието на поне едно от тях, обработването на лични данни е допустимо. Чл. 4, ал. 1, т. 3, предложение първо от ЗЗЛД регламентира: „обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.“ Г-жа В.И.Н. не предприема действия, с които да предизвика правна промяна в действащите между нея и „М.“ ЕАД облигационни правоотношения. Към административната преписка липсват доказателства, от които да се установи, че жалбоподателката е прекратила към днешна дата договора за предоставяне на мобилни услуги. Съгласно уговореното съдържание в действащия между страните договор за мобилни услуги и общите условия към него, г-жа В.И.Н. следва да заплаща дължимата цена съгласно направеното потребление. Водима от последното КЗЛД приема, че е налице правно основание за обработване на личните данни на жалбоподателката, намиращо проявление в разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

Въпреки, че текстът на чл. 4 от ЗЗЛД предвижда, че обработването на лични данни на физическите лица е допустимо при наличието на една от посочените в неговата ал. 1 или ал. 2 предпоставки, то в конкретния случай е налице и друго законово правно основание, изразяващо се във валидно сключен договор за предоставяне на мобилни услуги. Освен посоченото основание е налице и второ такова, а именно – изразеното съгласие от страна на г-жа В.И.Н.. Визираните предпоставки за допустимостта на обработването на личните данни са изброени в условията на алтернативност. С акта на сключване на договора за мобилни услуги се пораждат не само субективни права и ползи, но и възникват правни задължения, изразяващи се в заплащане на периодични месечни парични вноски, свързани с обслужването на предоставените услуги.

От изразеното от „М.“ ЕАД писмено становище, както и от приложените към него договор за мобилни услуги и фактури следва да се направи обоснован извод, че г-жа В.И.Н. има изискуеми парични задължения към мобилния оператор. В договора жалбоподателката е дала изрично своето съгласие, свързаните с нея лични данни да бъдат обработвани от трети лица в случай на неизпълнение.

„К.Б.“ ЕООД е юридическо лице, чийто предмет на дейност включва извънсъдебно събиране на вземания. Съгласно приложения към административната преписка договор за събиране на просрочени вземания от 20.05.2003 г., сключен между „М.“ ЕАД и посоченото дружество и е видно, че „К.Б.“ ЕООД организира събирането на вземания от длъжници на мобилния оператор чрез позволени от закона средства срещу възнаграждение. От това следва заключението, че след като г-жа В.И.Н. има просрочени задължения към мобилния оператор, то следователно и свързаните с нея лични данни следва да са предоставени за обработване на „К.Б.“ ЕООД, събиращо вземания от парично задължени клиенти.

В подкрепа на този извод е и депозираното становище от „К.Б.“ ЕООД, от което е видно, че жалбоподателката фигурира в списъка на задължените към мобилния оператор лица – като паричното ѝ задължение е в размер на 2023.02 лв.

В конкретния случай правата на г-жа В.И.Н. не са нарушени. Личните данни на жалбоподателката са обработени при спазване на принципите, залегнали в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД и в съответствие с нормите на чл. 4 от ЗЗЛД. От събраните по административното производство писмени доказателства следва да се направи обоснован извод, че личните данни на жалбоподателката се обработват на законово правно основание от страна на администратора на лични данни „М.“ ЕАД и обработващия лични данни „К.Б.“ ЕООД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ:

Обявява жалба рег. с рег. №3586/19.08.2011г., подадена от В.И.Н. срещу „М.“ ЕАД за неоснователна и я оставя без уважение.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд –София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/